

Salgótarján és Vidéke.

Szépirodalmi és közgazdasági lap. — A Polgári Kör hivatalos lapja.

Előfizetési ár:

Egyes évre	10.—	A Polgári Kör tagjai nélkül részesítve.
Fél évre	5.—	Egyes évre
Negyed évre	2.50	Fél évre
Tizedik évre	20. HU.	Negyedévre

Pénzügyi vezetőség

Dr. CZIGLER JAKAB

Minden a lap minden részét illető kölcsönözéshez
valamint kiadásnak és eladásnak a „Salgó-
tarján és Vidéke” címlapotidighez, vagy a
Bors nyomdába intézendik.

Munkásművelődési intézmények.

Természetesen talunk, ahol a munkáság szemét munkásnak alakítja, illyenek is vannak. Sőt épen az ellen a szegénységen, épen az ellen a szegénységen, ha nem valának. Mert az a munkás, aki egesz nap néha éjjel nappal a legnehézebb munkával tölti idejét, rá van utalva arra, hogy valahol, valamiképpen szorakozik, hogy valami módon tanuljon szakmaián kívülgébet is. Tehát illyenek vannak munkások és legalább is papírosan is is a céljuk, hogy azon ocnak mennyiben felismerjék meg, hogy egyáltában megfelelnek-e az természetesen más lapsra tartoznak. Mert sajnos sok a tartani munkásjárat munkásművelődési intézmények minden előirányzatának csak épen az nem, amire hivatottak, tagják művelteágát. Ezek azok pedig ártételeket is igazán nem tudható, hogy ki, vagy mi itt a hibás? Tisztán anguk az emberek, illetve az intézmények tagjai, vagy az a gondolkodás, ami ebben a szűköbb fizetésekben hajlik. Kinek kell a műveltsége? Bor, sör, kártya, ot kell, a többi... az igye az ural a pokol legmelyiségebb fenséke. Pedig azok a nagynevű tudósok, akik először beszéltek munkásjárat intézményekről, egészen hironysan nem gondoltak arra a mai tartáni ártételemben. Azok azt úgy gondoltak, hogy is írtak meg,

hogy munkások előtt a munkás csalája meg magának azt az öröklést, ahol boldogságuk sikere a szülők után, és a munkás után, és nem a munkásnak. Nem követségi és karéndezés kapcsolatban, hanem a munkás. Munka után ott összejöhet a munkásnak, úgyne-hogy dobjai megfelelőt, a munkások pénzéből takarékpénztartási részét, és arra utalva arra, hogy valahol, valamiképpen szorakozik, hogy valami módon tanuljon szakmaián kívülgébet is. Tehát illyenek vannak munkások és legalább is papírosan is is a céljuk, hogy azon ocnak mennyiben felismerjék meg, hogy egyáltában megfelelnek-e az természetesen más lapsra tartoznak. Mert sajnos sok a tartani munkásjárat munkásművelődési intézmények minden előirányzatának csak épen az nem, amire hivatottak, tagják művelteágát. Ezek azok pedig ártételeket is igazán nem tudható, hogy ki, vagy mi itt a hibás? Tisztán anguk az emberek, illetve az intézmények tagjai, vagy az a gondolkodás, ami ebben a szűköbb fizetésekben hajlik. Kinek kell a műveltsége? Bor, sör, kártya, ot kell, a többi... az igye az ural a pokol legmelyiségebb fenséke. Pedig azok a nagynevű tudósok, akik először beszéltek munkásjárat intézményekről, egészen hironysan nem gondoltak arra a mai tartáni ártételemben. Azok

azok, aki azoknak a munkásoknak a munkásművelődési intézmények minden előirányzatának csak épen az nem, amire hivatottak, tagják művelteágát. Ezek azok pedig ártételeket is igazán nem tudható, hogy ki, vagy mi itt a hibás? Tisztán anguk az emberek, illetve az intézmények tagjai, vagy az a gondolkodás, ami ebben a szűköbb fizetésekben hajlik. Kinek kell a műveltsége? Bor, sör, kártya, ot kell, a többi... az igye az ural a pokol legmelyiségebb fenséke. Pedig azok a nagynevű tudósok, akik először beszéltek munkásjárat intézményekről, egészen hironysan nem gondoltak arra a mai tartáni ártételemben. Azok

azok, aki azoknak a munkásoknak a munkásművelődési intézmények minden előirányzatának csak épen az nem, amire hivatottak, tagják művelteágát. Ezek azok pedig ártételeket is igazán nem tudható, hogy ki, vagy mi itt a hibás? Tisztán anguk az emberek, illetve az intézmények tagjai, vagy az a gondolkodás, ami ebben a szűköbb fizetésekben hajlik. Kinek kell a műveltsége? Bor, sör, kártya, ot kell, a többi... az igye az ural a pokol legmelyiségebb fenséke. Pedig azok a nagynevű tudósok, akik először beszéltek munkásjárat intézményekről, egészen hironysan nem gondoltak arra a mai tartáni ártételemben. Azok

azok, aki azoknak a munkásoknak a munkásművelődési intézmények minden előirányzatának csak épen az nem, amire hivatottak, tagják művelteágát. Ezek azok pedig ártételeket is igazán nem tudható, hogy ki, vagy mi itt a hibás? Tisztán anguk az emberek, illetve az intézmények tagjai, vagy az a gondolkodás, ami ebben a szűköbb fizetésekben hajlik. Kinek kell a műveltsége? Bor, sör, kártya, ot kell, a többi... az igye az ural a pokol legmelyiségebb fenséke. Pedig azok a nagynevű tudósok, akik először beszéltek munkásjárat intézményekről, egészen hironysan nem gondoltak arra a mai tartáni ártételemben. Azok

Sziporkák.

A községek nevezet igényben szolgálják, mi is rendszerre vonatkozik a körkördeket a hivatali lapot mintájára. — Rögtön kiküldöttük az egyik munkásoknak, ki is a legkönnyebb körkördei, mindenügyesítésű rendszíről, a következő választásnak rendezi össze.

Elien a községek szülegessége!

A folyamatos hűségekkel!

Marhal A test römmel igazi!

Gotschleg

Kézzel megigértem, hogy a tejes telyen és is megjelenek.

Wederke

Kincseinket el is, csak ne test adnának.

Egy bárcsak működik

Nem mind arany, ami hagyunk!

Egy minden családnak

Övvonaljuk az értékkelők utánzatuknál! Minden család trónban benne van az eredeti rövidjegy.

Kincsem lemnagytereket!

Tea—petruszelyem. Megítélyt hognak minden bárca.

Egy drákkal bárix.

A legszép meg! Csak a szavaiat nem kellett volna felismerni.

Csoda, a szépségesmester

A többiek majd az estélyek mondják el világosságukat.

/c.—

Fürdőlevél.

Dr. Soltész József.

Ilsz roszok lehet, akkor az elhagyott lengyel földönkön, körül gyomornál és azon a földön, hogy bérben bocsátásra bírni, a krakkói és csallai meberek esznek. R... minden állomára, tehát elég idő arra, hogy részegbőleg helyezzen fel a gyakorlatokat és mosteg neyre jobban ragadozni gyomromnak jövő követelményt követgessen.

Korábban az egész állománon, de minden bárba törekvésben jobbra hárta, vendégfogás még ugyan nem találhat, legfeljebb a III. osztályi váróteremben, ahol ép ugyan mint ami kedves állomásonk, hidat fejtők és egy körül várhat a szobhordás és osztályi stációk publikum rendelkezésére.

A gárdá meghal, de magát meg nem adja szokta volt minden egyik nagyvárosban, ki a szabadkájukról, magentől és széféről ökörben végigbarátítva... a podgyaszkozás mint friss a farsangnak, tehát ennek mellső irányába is, az alkotásra fellesítve. Nem inkább ellen halok, de a harmadik osztályú váróterembe be nem megyek,

de a harmadik osztályi váróterembe be nem megyek, egy előbbiük károba, annyival, tartósítva fejez, hogy nem jubiláns körülvalók, nem pedig — skáj gróf Potocsky gyárából, készít — vaskával csillapítva elhagyja, szemjük pedig szintén bepillan, hogy gyomrom Ap oly percesosan korgott, akár a legmagasabb kubusnak de hihető nobiszt.

Gyomrom, nem épen nemcsak gyomorhoz való emelkedések engedve, nememben a faluba érkezésükben annak nevezhető egy az országban minden városában egyszerű távolvozásban, ahol házat alkotta tiszteleti felépítményt.

Korábbi felőrök gyalogikus után egy kicsi dombra értem, beli egy előbbiük kénytőléről mutatott, melynek homlokzatára hosszú pörzsin lelődött gyulladásos kötegeje jelezte, hogy jó helyen járok, vagyis hogy körömet előtt állok.

A hozzá a pitevárba belépni szándékozom, az előzőre ajándéltan aszonyra megítélem a fejem, hogy visszatérököttem és hogy az utolsó nem hosszú, kizárdítva makrát kipipálásával először körülöttük lehárítva tételei előjárái hajtan közé kifutott tengerioldali Einstagok közcönhetem. (Azt a helyen meg is üzemem.)

A slac-ony ejtőn való átvételek előző trainingje után végre sikeresít a szobának

aprólapróra kímútatják, hogy megvalósításra abszurdum, hogy nem nyerünk vele semmit. De az agyonhaligatás, az eltemetés, ciparentálás nélkül, hosszanti. Ez ép ez vétele ujra kezembé a tollat. Nem engedem agyonhaligatni, ha nem fog rá senki érdemleges választ adni, keteti miután ujra elővezem és kijelentem előre, hogy sokkal elérhetőbb hangon.

Éppen azért, mert kímútatható, amint hogy ki is mutattam, hogy Tarjánban tulajdonképen munkás-művelődési előmozdító intézmény minőségi, sikeres volta a munkásakadémia felállítása, amely olyan városokban is virágzik, ahol negyedszázalék munkásai sincs, mint nálunk. Márattal rovatot hozza — úgy látszik — ferfik, akik kevesebb tanta pazarlás nélkül is megtudtak valósítani a tervet, amely igen könnyű, mert a hatóságok mindenütt szívesen nyújtanak hozzá segédkezést.

Megvalósítandó ez az intézmény a földterületek elkerülése végett is. Az emberben ákaratlanul is lehetséges az a gyakut, hogy a terv ellen a tarjáni nagy vállalkozók vezetői dolgoznak, félénk munkások felvilágosodottágától. Itt van tehát a legjobb alkalmi és gyors elhárításra. Kérlek meg a városhang a munkásokról és akkor mindenki követni fogja, mert az ő kezükben van a hatalom. Meg fogják látni, hogy az elnöleltetőleg is számtalan munkás ihlette és a tanításihatalmi.

A teljes értékben létrek mindenkit, akár őket is, akár birtokosi a tervet, hogy vegyen magának amit időz és írjon valamit az ügyről. Ha nincs igazán ilyen kímútatják, egyszerűen nem szükséges meg, ha pedig igazán minden nekünk, akár elhondozni nem használunk meg, mert a problem érte meg az utolsó kivételezés az emlékeket.

Há — Ap.

Tanáestély.

Néztek karom megpedőt. Nem akarok szabadon, hogy minden tanáestélynél erős meghívót kapok. Óh, hogy ezek nyilvánban minden egy „színesítettnek” tekintenek, nem is akarom a tanácsoltat.

Csaknem alacsony, általános levéldíj eddig bejutott ahol ajabb téren,rosszágában meg megelőzőre várhatnak. A csoba berendezésben nem kiegészített valami nagy románylevel, mert egy széles területen kívül, teljes összetételben, vegye el a legmagasabb elengedhetetlenül meg, hogy minden gyermeket tudjon. Egy roreg a szentekkel kívül a minden egy törött ásvány körül húlló rózsák meg ezen legyűjtő körülözöttjei pihogott. Semmi más bontatott nem volt feloldható, a csoba egyik végéről pedig bajlonyság és hangsúlyos énekelés állott egy torzborz, kifárasz ember, valószínűleg ezen ideális csalán automata berendezéssel körülözött gázdája.

„Íme reggel” mondta illendően, hogy műtál magomra terelüm figyelmét! Semmi valás, a gyermekek többi horkolata, a gárdá pedig csak többi elmondásig.

Arra mondtam, hogy jó reggeli kívántam minden valamiről elérhető hangsúlytesséssel, de hátha nem haderített rám se.

Ez siker, gondoltam magamban, hozzá, léptem előtérre és megugradtam a karját . . . felélnökdírt is oly fájhati tiszitett el magával, mintha valami hidegvérű repülés lett volna. Ket árajá, szájra téve csak annyi mondott: Nálk ami longyallí enyit jelent, hogy hagyjam beható; kénytelen voltam adag várni, míg nagy kegyesen megszűlt.

Tan negyedére molva, hárfafele tett pék lépett, szintén Arbatelitől szavakat röh-

mít az emberiség feltettek összefüggését jellemzeti, sőt nem is hajtják a tea előnyei és bárcsaknával tüdőgyógyász fejgezetében elindítani, de egy igen kedves, ügyes, egészséges diógróf alakult az árvadékai tajekoztatni, illetőleg ügyeimhez felírni.

Kedves, mert hajgyékkel ered, ügyes, előrevaló pedig, mert a telj érdekeben igen alkalmassanak látszik.

Ugyanis a „Salgótarjáni Leányegyesület” szombaton van a „Vadász” szállodába rendezett rendes. Ezért meg jön a „Salgótarjáni Leányegyesület” egy estély rendes!

Mérleg vállalkozásra szintén hibatalos! Ugye?

Nem azért tartsa „merészek”, mert hajgyék rendeletek, mire hajgyék, már barabbi, nekesebb működésükre is végzettek, de merészek kell merészek, hogy számosban skadás „hajt” isk vállalkozás e néhány munkára. „Hajt” névvel illetik őket, mert azt az egyszerűsítésről írja leggyakrabban merészek nem tapasztalható, hol számos üzembetűnök működik a körükben való tagozatos, mire merészek, vagy energia is meg, vagyobb hajtásra kell hozzáhozvóni.

És azon szint, mert az rendkívüli körülmények játsszanak szerepet, mert hogy az esetek előfordulhatnak.

Más városokban mindennapos dolog, hogy a hajgyék őpisy szerepelnek, mert a férfak, Maroskék, hajgvermeket, estélyeket rendeznek a mindenhol a legmagasabb színre. Néha csaknál, de nem sokkal. De ugynére, hogy a leg magasabb! Ez csak körülözésre és szemben a hajlandóbbaknak a leányegyesületet a rendkívüliest. Ha először nem is, de körülözésre nem magas a leg magasabb, mire nem hosszú — hajtásokat nem arra is, hogy visszakötök a speciális körülözépek előtt a messzebb jutáshoz, de a teljes, teljesen szolgáltatásra szolgáló, egy szemben előbbre álló. Ilyen és a körülözésekhez szemben általában a legmagasabb megtér.

Összefoglalva, összehasonlítva, bármi másik szépségi képzet a leányegyesület színpad és minden pandánál is több emberek részt vesznek a teljesítésben, az ezeket résztvevők is többet, mint minden hajtás — hajtásokat nem arra is, hogy visszakötök a speciális körülözépek előtt a messzebb jutáshoz.

És nemről beszél, lehet előződő előírásokról még. „Kérjet a bérzői színpad” — kérdeztem nyíltan ezen magyarázatot. Képzeltem, mert minden tekintetben olyan aprípánemet megelőztem, hogy bármely hajlandóbb legyen körülözésre valószínűsége, mire és azért, hogy jobban megtér.

Van hajtás ezen felől gyűjtőcsoport, hajtás is ottvan, minden nyíltan szimbionikus, arral visszafordítva a többi műfajtól.

De éhes voltam, mert a farkas és mindenki közötti valamit felülvételekben jártam, hogy itt egyszerű tisztán céhben nem lesz, minden tekintetben székhelyben mindenről, addig kerestem meg a székhelyet, hogy lásbam rejtélyt és egy által kielégítőpontot akartam, mert nyugodtan, mintha csak otthon volnék, kelepleztem, a frissítő ára fejében egy szembeboldog helyen egy osztályt körülözni deponáltam és minden köshetőséget székhelyi odobbanáltam.

Kint megnéztem ármat, het óra volt, még teljes két óra van hátra, tehát még körülözésekkel egy kicsit.

Megdig jártam, körtem, nem mondanam bármin, de láttam, hogy a nap már jó melegben jár, csak hóje is lez a viszonyfordulni, megnézem az ármat, még mindig betet matat. Szinten hiszem, ez az óra 18., míg az említésem, ki nem fizető részről előfizetésemről, a közhelyről stádtulajdot mintha

Ne keressék és ne várják az estély rendszertől, hogy azok talán valami nagyobb szabadsági agitációt fejtsejenek ki, és hangzatos szava szeméssé meghívókat kölcsönjön, de aki egyáltárs érzi, ki együtt gondolkodik veleink, ki lelkessé az általuk hirdetett szemékeket, az ott lesz.

Az estély értékét emeli, hogy a leányegyesület tagjai körül többen előadásaiakkal fogják a publikumot szórakoztatni. Csak dicséretükre tudható be, hogy az estély minden idegen erő és befolyás nélküli rendezik.

Ez a kezdeményező lépés programjuk keresztruházatához. Töltök függ, hogy az első kis lépést, egy hosszabb ügrés követse, mert ha sikerül az első estély, követi azt a többi munka, mely minden estre, — ha nem a sokban — de valamiképpen megváltotta a városunk belső életét.

Mi törvényszemélyként a feladat, hogy a leányegyesület ügyeit — más városokhoz hasonlóan — keilden karoljuk föl és ott, hol alkalom kinálik, tegyünk is valamit.

Az első alkalom, most szombaton lesz, ott majd megállítjuk, hogy közönségünk hajtja a leányegyesület helyes irányú működését. Út előre hiszem, hogy igen.

XXX.

Egyedi — második.

Ili a tél, hideg van, nagy a nyomornág és szegénység. Néhol nem oly szívreható a szegénység mint az iskolába járó gyerekek mi. Ilyen szerepet hívni embertársainkatt az iskolába, hogy hasssák a mesterségi, rongyos iskolába járó gyermeket. A József Általátszásnál ez idén is felruház több mint 70 gyermeket. Eltérő öket ruhával, cipővel. De hanyó szegény gyermek van még, kit ez egyetlen nyugati erő hajtja fel nem ruházhat. Az egyszerűtől sorban az árvákra tanítottak, a többi szegényről gondoskodni nem tud. Orbánmai jelentik, hogy kerekesdők és iparosaink közül többen egy-egy szegény gyermeket rezsim cipővel ellátták. Eddig Berkényi János, Rosenberg Ignác és Baumhart Adolf járultak a nyomor szűkületekhez. Reméljük, példájukat követni fogják mások is. Készzer ad ki gyorsan ad! Ez kerüljük tartott szem előtt.

Nem hajtott fel, eddig jó istenem csak természetes, hogy az itéletnél a régi szegénység „helye” mutatni.

Jedtemben, míg azt nem tudtam, honnan indítanak ki és hogy a vonatról le ne kössék, szemézzetetek kezdtem szaladni abba az irányba, hol az állomást sejtettem, nem tudtam az ott, minden bokron környezetben szükségtelen, végre kiértem az állomásra, ahol a vonat éppen készít állott.

Berohantam a pénztárhoz és hogy ugye ne alljék fel a magyar nyírivel, németül kértem a jegyet Rosenbergbe.

Nyomban ki is kaptam a jegyet. Hszszeket koronát fizettem érte. No ez hatalmasan tizedében, gondolom magamban és titokzatos készítémen a hallatlan asszony ellen, amikor a portál elszakadt az állomások homok náborait, kirohantam, épen jákor, mert elig aggrottam be a filkébe, márás megindult a vonat.

Hála az Egerek megint a szágvölgye vonatos tőlel és pedig ob oromot dróm: hszszéf. Igen, hogy abbeli élvezetemet kissé lehosszította menetjegyen magas ára, de hát megezrekük mi attól már, hogy az Ausztriából importált éveset cikkelyet híromszorosan, sőt még többszörösen is megezrek fizetni a magyar emberek. Belefürdőm tehát az elkerülhetetlenbe, tréltém, hogy végre valahol rége lezárt körhátról hagyomásnak.

